

כי שם יהנה אקרא קבו גכל לאלהינו:
 אדני שקמי תפקח ופי נגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל
 וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
 שמו באהבה.

בשבת שובה אומרים:

וקרנו לתיים מלך קפץ בתיים. וכתבנו בספר התיים למענה אלהים תיים:
 מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה מגן
 אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב
 להושיע.

מן שבת בראשית עד פסח אומרים:
 משיב הרוח ומוריד הגשם
 ובקץ: מוריד הטל

מכלל תיים בחדר מתיה מתים ברחמים רבים
 סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
 אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
 לך מלך ממית ומתיה ומצמיח ישועה.

בשבת שובה מי כמוך אב הרחמים זכר יצוריו לתיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה
 מתיה המתים:

קדושה בחורת השיץ.

געריצה ונגדישה כסוד שיח שרפי קדש המקדישים שמך בקדש.

ככתוב על-יד נביאך, וקרא זה אל-זה ואמר. קו"ח קדוש ו קדוש
 קדוש יהנה צבאות מלא כל-הארץ כבודו: " כבודו מלא עולם.
 משרתי שואלים זה לזה אינה מקום כבודו. לעמדתם ברוך יאמרו:
 קו"ח ברוך כבוד-יהנה ממקומו: " ממקומו הוא יסן ברחמים
 ויחון עם המיחדים שמו ארב ובקר בכל-יום תמיד פעמים באהבה
 שמע אומרים: קו"ח שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה ו אחד:
 " אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא
 ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל-חי להיות לכם לאלהים. קו"ח
 אני יהנה אלהיכם: " ובדברי קדשך כתוב לאמר.

קו"ח ימלך יהנה לעולם אלהיך ציון לדר ודר. הללניה:

חו לדר ודר נגיד גדלך ולגצח גצחים קדשתך נקדיש
 ושבתך אלהינו מפינו לא נמוש לעולם ועד פי אל מלך גדול
 וקדוש אמת. ברוך אמת יהנה האל (בש"ח סגל) הקדוש:

אמת קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל-יום
 יהללוך סלה. ברוך אמת יהנה האל (בשבת טובה סגל)
 הקדוש:

תכנת שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם
 סדורי נסקיה מענגיה לעולם כבוד ינחלו. טועמיה
 חיים זכו. וגם האוהבים דבריה גדקה בחרוי אז

לשבת ראש-חודש

אמת יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך ביום השביעי.
 אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל-הלשונות וסדשתנו

תכנת שבת. ובגוסח ספרד הגירסא תקנת, ב"קוף".

מסיני נצטוו עליה. ותצונו יהוה אלהינו להקריב בה
 קרבן מוסף שבת כראוי: יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו
 ותטענו בגבולנו. ושם נעשה לפניך את-קרבנות
 חובותינו. תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. ואת-
 מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
 כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על-ידי
 משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לשבת ראש-חודש

במצותיך וקרבנותיך מלפני לעבודתך ושמה הגדול והקדוש עלינו
 קראת. נתת-לנו יהוה אלהינו באהבה שבתות למנוחה וכאשי
 חדשים לכפרה. ולפי שחטאנו לפניך אנחנו ואבותינו סרבה
 עינינו ושמים בית מקדשנו וגלה זקכנו ונטל כבוד מבית חיינו.
 ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמה עליו מפני הניד שנשתלחה במקדשך: יהי
 רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה
 לארצנו ותטענו בגבולנו. ושם נעשה לפניך את-קרבנות חובותינו
 תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. ואת-מוספי יום השבת הזה
 ויום ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
 רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על-ידי משה עבדך מפי
 כבודך כאמור:

וביום השבת שגיי-כבשים בגי-שנה תמימם ושני עשרונים
 סלת מנחה בלולה בשמן ונספו: עלת שבת בשבתו על-עלת
 תמיד ונסקה:

ובַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כָבָשִׁים בְּגִי-שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
עֶשְׂרֵגִים סֶלֶת מְנוּחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבַּת
בְּשַׁבְתּוֹ עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם
מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי. כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ.
וְהַשְּׁבִיעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ תְּמַדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ
זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַענוּ מִטּוֹבְךָ
וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְיִטְהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת:

 לשבת ראש-חדש

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם מִקְרִיבוּ עֲלֵה לִיהֲנֶה פְּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד כָּבָשִׁים בְּגִי-שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵגִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵגִים לְאֵיל וְעֶשְׂרֵן לִכְבֹּשׁ
גִּיּוֹן כְּנִסְכּוֹ וְשְׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כֶּהֱלַכְתֶּם:

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם מִקְדָּשֵׁי
שְׁבִיעֵי כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ. וְהַשְּׁבִיעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ תְּמַדַּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ וּמַדֵּשׁ עֲלֵינוּ בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת-חֲדָשׁ הַזֶּה לְטָבָה וּלְבָרָכָה. לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה.
לִישׁוּעָה וּלְגִחְמָה. לְפָרֹסָה וּלְכַלְפָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְמַחִילַת
חַטָּא וּלְסִלִּיחַת עוֹן (כַּשֶּׁנֶּת הַחֲבוּר וּלְכַפֹּרַת פָּשַׁע): כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּחַרְמָה מִכָּל-הָאֲמוֹת. וְשַׁבַּת קִדְשָׁךְ לָהֶם הוֹנַעְתָּ וְחַסִּי רֵאשִׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קִבַּעְתָּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזֶּה מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל
וּרְאשֵׁי חֲדָשִׁים:

והגחילנו יהוה אלהינו באהבה ובכבוד שבת קדשה ויגוחו בו ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל בכבוד, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

כשיגיע שליח צבור למודים שוחים עמו הצבור ואומרים:

מודים אנחנו לך שאמרה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך סגדול וסגדוש על ששחייטנו וקיימנו בן חיינו וקיימנו ותאסוף גליותינו למצרות קדשך לשמר חקיך ולעשית רצונך ילעדיך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל מהודאות:

מודים אנחנו לך שאמרה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. בודה לך ונספר תהלתך על-חיינו המסורים בידך ועל-נשמותינו הפקודות לך ועל-נסיך שבכל-יום עמנו ועל-נפלאותיך וטובותיך שבכל-עת. ערב ובקר וצהריים. הטוב כי לא-כלו רחמיך והמרחם כי לא-תמו חסדיך מעולם קנינו לך:

בחנוכה ובפורים אומרים:

על חסדים ועל ספקן ועל סגבורות ועל סמכות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים שהם בזמן הזה.

לחנוכה :

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול משמוני
 ובניו. כשעמדה מלכות גוון הרשעה על עמך
 ישראל להשפיתם חורמה ולתעבירם מחסי רצונה.
 ואמה ברחמייה הרבים עמדת להם בעת צרתם,
 ובקט את-ריבם ונתת את-דינם נאמת את-נאמתם
 מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים
 וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים
 ביד עוזקי חורמה. ולך עשית שם גדול וקדוש
 בעולמה ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו
 קהיום טנה. ואחר כן באו בניה לדביר ביתך
 יסנו את-היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו גרות
 קסצרות קדשך וקבעו שמונת ימי קנקה אלו
 להודות ולהלל לשמך הגדול:

למורים :

בימי קרדכי ואסתר
 כשושן הבירה קשעה על עמך
 עליהם קמו הרשעה בקש
 להשמיד להרג ולאבד את
 כל-היהודים מנער ועד-זקן
 טף ונשים ביום אחד
 בשלושה עשר לחדש שנים-
 עשר הוא חדש אדר ושללם
 לבו. ואמה ברחמייה הרבים
 הפרת את-עצתו וקלקלת את
 מחשבתו וקשבות לו גמולו
 בראשו וקלו אתו ואת-בניו
 על העץ:

ועל-בלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בשבת שובה אומרים: וכחזב לחיים טובים קל-בני בריטה:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת האל ישועתנו
 ועזרתנו סלה. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו גאלתי אבותינו שמהא הברכה הזאת
 (לכהנים שצויתנו) (לקהל שצוית) לברך את עמך ישראל: ברכה שלמה ולא יהיה
 בה שום מקשול ועון, מעתה ועד עולם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו
 של אהרן וצננו לברך את עמו ישראל באהבה:

יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה ופניו אליך
 ויחנה: ישא יהוה ופניו אליך וישם לך שלום:

כהנים: רבונו של עולם עשינו מה-שגורת עלינו, אף אתה עשה עמנו כמה
 שהבטחטנו. ששקפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת
 האדמה אשר נתת לנו. באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

צבור: אדיר במרום שוכן בנבוכה. אתה שלום ושמה שלום. יהי רצון
מלפניך שמשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל: חיים וברכה למשמרת שלום:

כשאר שם כהן אומר הש"ץ:

לש"ץ: אלהינו ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הקתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה קאמור:

לצד ההיכל לצד ימינו לצד תהיכל לצד שמאלו

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיְחַנְּךָ:

לצד תהיכל לצד ימינו לצד שמאלו ימינו

יְשָׂא יְהוָה פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:

שים שלום, טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל-
ישראל עמך. ברכנו אבינו בלבו כאחד באור פניך. כי באור
פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצניקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך לברך את-עמך
ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

כשבת טובה: בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצר לשוני מרע וקפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום ונפשי
קצפר לפל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי
רעה מהרה תסר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען מינה.
עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען תלציון ידניך הושיעה מינה
וצנני: יהיו לרצון אמרי-פי וקגיון לבי לסגיה יהוה צורי וגאלי: עשה שלום
במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במקרה
קמינו וחו תלכנו בתורתך: ושם בעבדך ביראח דימי עולם וכשנים קדמניות:
וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים דימי עולם וכשנים קדמניות:

אחרי מוסף יש לאמר פטום הקטורת, ואמרים מקום אין כאלהינו וכו', ואחרי פטום
הקטורת משנת השיר שהיו הלויים אומרים וכו', ומסיימים בה מתוך דברי תורה, ואמרים
קדיש דרבנן.

קנה אל יתנה חנוך ונאמץ לקח וקנה אל יתנה. אין קדוש ביהוה כי אין
מלכות, ואין צור כאלהינו. כי מי אלוהים מפלעדי יתנה ומי צור וולתי אלהינו.

אין כאלהינו. אין כדונגינו. אין כמלכנו. אין
כמושיענו: מי כאלהינו. מי כדונגינו. מי כמלכנו.
מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה לדונגינו. נודה
למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך
אדונגינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא
אלהינו. אתה הוא אדונגינו. אתה הוא מלכנו. אתה
הוא מושיענו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לקניף
את קטרת הסמים:

פטום הקטרת הצרי והצפרן התלבנה והלבונה משקל
שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת גרד וכרפם משקל
ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר וקלופה שלשה.
וקנמון תשעה. ברית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא
וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חנרין עתיק.
מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל-שהוא: רבי נתן אומר או
כפת הירדן כל-שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת
מכל-סמניה תיב מיתה: רבן שמעון בן-גמליאל אומר, הצרי אינו
אלא שרף הנוסף מעצי הקטף: ברית פרשינה למטה היא באה,
כדי ליפות בה את-הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למטה
הוא בא, כדי לשרות בו את-הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי
רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מירגלים בעזרה מפני הכבוד:
השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
היו אומרים. ליהנה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה: בשני היו
אומרים. גדול יהנה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
היו אומרים. אלהים נצב בעזת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי

מוסף לשבת

ריט

היו אומרים. אל נקמות יהנה אל נקמות הופיע: בתמישי היו
אומרים. הרנינו לאלהים עוננו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו
אומרים. יהנה מלך גאות לבש לבש יהנה עו התאזר אף תכון
תבל בל-תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
מזמור שיר לעתיד לבוא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מדינה לו שהוא בן העולם
הוא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:
אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם:
שנאמר וכל בניך למודי יהנה ורב שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בניך:
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלנה בארמנותיך:
לפני אסי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהנה אליהנו אבקשה טוב לך:
יהנה עו לעמו יתן יהנה יברך את עמו בשלום:

קדיש דרבנן — לעיל עמ' קב.
עלינו לשבח — לעיל עמ' צה.

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש

מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות ליהנה ולומר לשמך עליון: להגיד
בבקר סודך ואמונתך בלילות: עלי-עשור. ועלי-נבל עלי הגיון ככנור: כי
שמחתני יהנה קשעלך במעשי נדוה ארנן: פה נדלו מעשיך יהנה מאד עמקי
מחשבתך: איש בער לא נדע וכסיל לא נבין את-זאת: במרת רשעים קמו-עשב
ונציצו כל-פעלי און להשקדם צדי-עד: ואטה פרום לעלם יהנה: כי הנח איביך
יהנה יי-הנה איביך יאבדו יתפרדו כל-פעלי און: ומתם פראם קרני בלתי
קשמן רענן: ומבט עיני קשוני בקמים עלי מרעים השפעתה אוני: צדיק בספר
יסרח קארזו בלבנון ישגה: שתולים בבית יהנה קחצרות אליהנו יקריחו: עוד
ינבון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד יי-ישר יהנה צורי ולא-עולמה בו

קדיש שלם — לעיל עמ' צה.

שיר הכבוד.

אנעים זמירות ושירים אארוג כי אליה נפשי תערוג:
נפשי חמדה בצל נדך. לדעת כל-רז סודך:
מדי דברי בכבודך. הומה לבי אל-דודך:
על-כן אדבר בך נקבדות. ושמך אכפר בשירי יודיות:

אספרה כבודך ולא ראיתיך. אדמך אבנך ולא ידעתיך:
 בני נביאיך בסוד צבדיך. דמית דדר כבוד הוֹדך:
 גדלתך וגבורתך. כנו לתקף פעלתך:
 דמו אותך ולא כפי־נפש. וישוּף לסי מצשיך:
 המשיך בך חזיונות. הגך אַתָּד בכל־דמיונות:
 נחמו בך זקנה ובחרות. ופער ראשך בשיבה ושחרות:
 זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. כאיש מלקמות גְדוּ לוֹ כָּבֵד:
 קבש כובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו ורוע קדשו:
 טללי אורות ראשו גמלא. וקנצותיו רסיסי גילה:
 תפארת־בי פי תפארת־בי. והוא יהיה־לי לעצרת צבי:
 קתם טהור פו דמות ראשו. וחק על־מצח כבוד שם קדשו:
 לחן ולכבוד צבי תפארת. אפתו לו עשרה עטרת:
 מחלפות ראשו כבימי בחרות. קנצותיו תלמלים שחרות:
 גוה תצדק צבי תפארתו. יעלה נא על־ראש שמחתו:
 סגלתו תהי בגדו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת:
 צמוסים נשאם עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם:
 פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:
 צח ונאדם ללבושו אדם. פורה בנרכו בבואו מאדום:
 קשר תפליו הראה לענו. תמונת יהוה לנגד עיניו:
 רוצה בעמו ענוים יפאר. יושב תהלות כם להתפאר:
 ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם דורשך דרוש:
 שית המון שירי נא עליך. ורנתי מקרב אליך:
 תהלתי תהי לראשה עטרת. ותפלתי תכון קטרת:
 תיקר שיבת־ך בעיניך. פשיר יושר על־קרפניך:
 ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק כביר:
 ודברכתי תנענע לי ראש. ואותה קח לה כבשמים ראש:
 יערב נא שיחי עליך. פי נפשי תערוג אליך: